

Ophævelsen af disse indskrænkende Rettigheder ved en almindelig Lov og derimod bestemt sig for særskilte Love for de enkelte Lehnrets-Systemer.

Gidindtil er dette kun skeet for de Gammel-, For- og Baggommerske Lehn ved den vedlagte Lov af 4de Marts 1867, til hvis Udførelse den ligeledes vedlagte Instruction fra Justitsministeren af 8de April 1867 er udgivet. Denne Lov har vel antaget Lehnenes Forvandling til fri Eiendom (Allodier), imod Erstatning til den Lehnberettigede Familie, som Hovedprincip, men dog — under Hensyn til, at Drettelsen af Fideicommiss'er er tilladt efter den almindelige preussiske Lovgivning — ogsaa tilladt de forhenværende Lehn's Forandring til Fideicommiss'er.

Paa væsentlig lignende Grundsætninger beroe de Lovarbejder, der forberedes angaaende Lehnenes Ophævelse i de øvrige Provindser, hvilke for Tiden endnu ikke ere forelagte Provindstilstænderne og mulig vilde undergaae væsentlige Forandringer.

Uddrag af den ovennævnte Lov af 4de Marts 1867.

Det væsentlige Indhold af den forannævnte Lov af 4de Marts 1867 angaaende Løsningen af Lehnbaandet i Pommern er følgende:

Lehnbaandet (o: Baandet i Forhold til Familien, thi Baandet til Lehnsheren, Staten, er, som udvillet i det preussiske Justitsministeriums Skrivelse, bortfaldet) kan ophøre enten uden Bederlag (i sjældnere Tilfælde) eller mod Bederlag (hyppigere).

Uden Bederlag ophører det kun i følgende tre Tilfælde:

- 1) Naar der inden 2 Aar efter Lovens Ikrafttræden ikke har meldt sig nogen „Lehnberettiget“ til Optagelse i det „Lehn- og Successionsregister“, der føres ved Lehnretten. Som „Lehnberettigede“, der kunne gjøre Fordring paa, at der ved Spørgsmaalet om Lehnbaandets Ophævelse skal tages Hensyn til dem, komme ingen Andre i Betragtning end de, der
 - a) leve ved Lovens Ikrafttræden eller fødes inden 302 Dage derefter,
 - b) lade sig indføre i det nævnte Register inden 2 Aar efter Lovens Ikrafttræden (de Umyndige ved Forældre eller Børgere) og
 - c) ikke tidligere have opgivet deres Lehnret.
- 2) Naar der inden de 2 Aar vel har meldt sig saadanne Lehnberettigede til Indførelse i Registret, men disse alle ere døde inden de 2 Aars Udløb.
- 3) Naar der træffes Overenskomst mellem Lehnbesidderen og samtlige i Registret indførte Hoveder for Lehnberettigede Sidelinier angaaende Lehnets Overgang til fri Eiendom.

Udenfor disse tre Tilfælde hæves Lehnbaandet kun mod Bederlag. Der skelnes imidlertid mellem to Hovedtilfælde, nemlig om 1) Lehnbesidderen ved Lovens Ikrafttræden har eller dog inden 302 Dage derefter faaer Lehnberettiget Afkom, eller 2) ikke.

1) I første Tilfælde (ved hvilket det er ligegyldigt, om det Afkom, han har, eller inden de 302 Dage faaer, døer for ham) har han Valget mellem to Ting. Enten kan han ligefrem forvandle Lehnet til fri Eiendom mod at betale 4 pCt. af Lehnets Taxationsværdi, eller, hvis det er et „Pengelehn“, af dets Capitalbestand. Eller han kan oprette Lehnet til et Fideicommiss for den hele Lehnberettigede Familie. Vælger han det Første, har han at indgive Andragende til Lehnretten, der fastsætter Taxten og derefter udsteder „Allodifications-Attest“ o: Bevis for Overgangen til fri Eiendom, ved Hjælp af hvilken han kan faae Pantebogen hertigtiget. Raadigheden over de 4 pCt. („die Allodificationssumme“) tilkommer de inden Fristen anmeldte Hoveder for Lehnfamiljens Linter; disse oprette i Forening, med Rettens Billigelse, et Statut for en Familjestiftelse. — Vælger han det Sidste, indgiver han til